

betale over 20 Kr., medens det tidligere har været ret vilkaarligt og forskelligt, hvilke Bøder, der ere idømte de forskellige Steder i Landet. Før lød det ganske simpelt, at Bøden var fra 10—200 Kr., nu er det kun i Gjentagelsestilfælde, at Bøden er fra 20—200 Kr. Jeg anser dette for et Skridt i den rigtige Retning, men man kunde dog vistnok gaa endnu et Skridt videre for Mejeriernes Vedkommende. Vi maa nemlig gøre os klart, at der er en meget væsentlig Forskel paa de Folk, som efter § 6 falde ind under Lovens Bestemmelser, og de andre, som efter §§ 2, 3 og 7 falde ind derunder. Det er jo nemlig en given Sag, at man paa Mejerierne, som skulle være denne Lovs Bestemmelser underkastede, ved deres Arbejde flere Timer om Dagen udsætter sig meget snarere og hurtigere for at komme til at overtræde Lovens Bestemmelser for 2den og 3die Gang, end ved enkelte af de andre Virksomheder, hvor det maaske kun er en Gang om Ugen eller om Maaneden eller med endnu længere Mellemrum, man er Loven underkastet. Jeg skal ikke udvikle dette i Enkelthederne, thi alle ærede Medlemmer kunne forstaa, hvad det er, der er Hovedsagen i de forskellige Paragraffer. Jeg skal kun sige, at det Ønske, der er ytret ret stærkt fra Mejeristernes Side, og som ganske særlig kom frem paa „Dansk Mejeristforening“s Delegeretmøde i Odense, var dette, at hvert enkelt Aar maatte blive regnet som en lukket Serie for sig, saaledes at forstaa, at hvis Aaret f. Eks. regnes fra 1. Oktober til 30. September, skulde et Mejeri første Gang, det overtraadte Loven efter 1. Oktober, slippe med den laveste Mulkt, medens det, naar det i Løbet af samme Aar gentog Lovovertrædelsen, maatte finde sig i at blive idømt en større Mulkt i Forhold til, hvor ofte Loven blev overtraadt, men at der saa ved næste Aars 1. Oktober igen blev begyndt forfra. Den nuværende Maade at ordne det paa har mange Steder ført til rene Meningsløsheder. Vi have set Eksempler paa, at et Mejeri, hvis Mejeribestyrer ikke fuldt ud har overholdt Lovens Bestemmelser, er blevet mulkteret derfor. En Maanedes Tid efter har vedkommende Bestyrer muligvis forladt Mejeriet, og der er kommet en ny Mejeribestyrer. Kortere eller længere Tid efter, at han har overtaget denne Plads, kommer han, hvad der saa uhyre let kan ske, til at gøre sig skyldig i en lignende Lovovertrædelse, da det er uhyre vanskeligt stadig at have Opmærksomheden henvendt paa

det vedkommende Apparat, naar man ikke til Stadighed har en Mand, der kan staa og se paa Termometret for at forvise sig om, at det virkelig viser den bestemte Varmegrad, og Mejeriet bliver da idømt den større Bøde, selv om det var første Gang, denne Mejeribestyrer forsaar sig, altsaa kun fordi hans Formand ogsaa havde forset sig. Det synes jeg dog er i for høj Grad at rette Smed for Bager. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalgs Overvejelse, om det ikke var muligt at indføre en Ordning, hvorved der kunde tages Hensyn til, hvor vanskeligt det er for Mejerierne at holde sig Loven fuldt efterrettelig paa ethvert Tidspunkt af Aaret. Netop under Hensyn til de Vanskeligheder, Mejeristerne have følt ved at arbejde under denne Lov, har der været arbejdet paa at lave et Apparat, som i noget større Udstrækning kunde sikre Mejerierne paa dette Punkt, og der er da ogsaa fremstillet et, som er taget i Brug i adskillige Mejerier og kaldes Casse's Mimotor. Jeg ved ikke, om dette Apparat er prøvet tilstrækkeligt i Praksis, men jeg kunde ellers ønske at henstille, om man ikke muligvis kunde indskrænke Kontrollen for de Mejeriers Vedkommende, som anskaffe denne eller en anden automatisk virkende Pasteuriseringsregulator, til kun at konstatere, at dette Apparat virkelig bliver benyttet, og at det bliver benyttet paa en saadan Maade, at det virker efter sin Bestemmelse. Jeg vil i hvert Fald tillade mig at rette en Henstilling til den højtærede Minister, om det ikke skulde være formaalstjenligt netop at lette Mejerierne disse Vanskeligheder ved at faa Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium til at foretage Forsøg med saadanne automatisk virkende Forsøgs-Pasteuriseringsregulatorer. Jeg tror, at det vilde i meget væsentlig Grad formindske de Vanskeligheder, som Mejerierne have ved at arbejde under denne Lov, hvis der kunde findes et saadant Apparat af tilstrækkelig Fuldkommenhed. Jeg skal hermed slutte, idet jeg anbefaler Sagen til det høje Tings Velvillie og anmoder det kommende Udvalg om at tage disse Henstillinger under velvillig Overvejelse.

Carl Hansen: Da den nuværende Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg blev vedtaget i Foraaret 1898 og skulde føres ud i det praktiske Liv, vakte det allerede den Gang en Del Opsigt, at Landbrugsministeren fortolkede den saaledes, at Svinene hørte til Hornkvæget. Der var en Bestem-